

Wręczenie odznaczeń, wykłady i koncert - Służba Weterynaryjna w Białymstoku świętowała 100 lecie istnienia. Uroczystości jubileuszowe odbyły się 10 października br. w Podlaskim Urzędzie Wojewódzkim. Wziął w nich udział m.in. Marek Olbryś, Wicemarszałek Województwa Podlaskiego.

Obchody rozpoczęła msza św. pod przewodnictwem ks. Abp Tadeusza Wojdy. Natomiast główne uroczystości odbyły się w sali konferencyjnej PUW. Gości przywitał Andrzej Czerniawski, Podlaski Wojewódzki Lekarz Weterynarii. Uczestnicy wydarzenia wysłuchali też wykładu Starszego Kustosza Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu lek. wet. Grzegorza Jakubika na temat historii dziejów weterynarii w naszym regionie.

Marek Olbryś przekazał list Marszałka Województwa Podlaskiego Artura Kosickiego skierowany do podlaskich Służb Weterynaryjnych z okazji 100-lecia istnienia instytucji.

„ 100-lecie istnienia służby weterynaryjnej w Polsce to godna szczególnego podkreślenia rocznica. Przypomina ona bowiem o mądrości władz odradzającej się po okresie zaborów Rzeczypospolitej Polskiej, które dostrzegły potrzebę stworzenia właściwej, jednolitej opieki weterynaryjnej w naszym kraju. [...] Mimo upływu wielu lat, polskie służby weterynaryjne wciąż są aktywnie zaangażowane w przeciwdziałanie oraz likwidację zagrożeń związanych z chorobami zwierząt. Cieszę się, że również pracownicy Wojewódzkiego Inspektoratu Weterynarii w Białymstoku stanęli na wysokości zadania, gdy przyszło im się zmierzyć z takimi groźnymi zjawiskami chorobowymi ostatnich lat, jak: choroba Creutzfelda-Jakoba, czy afrykański pomór świń.” – czytamy w liście (pełna treść listu w załączeniu)

Jubileusz był także okazją do uhonorowania osób zasłużonych
służbie weterynaryjnej
ak

***

Po odzyskaniu niepodległości po I Wojnie Światowej państwo polskie musiało zmierzyć się z trudnościami w odbudowie jednolitej służby weterynaryjnej. Poszczególne państwa zaborców różniły się organizacją i przepisami weterynaryjnymi. W tym czasie na ziemiach Polski było niewielu, bo około 1000 lekarzy weterynarii.

13 stycznia 1919 r., wszedł w życie podpisany przez Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego dekret w przedmiocie wyłączenia służby weterynaryjnej z kompetencji Ministra Spraw Wewnętrznych i przekazania tejże służby kompetencji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Pierwszym polskim aktem prawnym, wydanym po odzyskaniu niepodległości w 1918 r., regulującym materię zwalczania chorób zakaźnych u ludzi i zwierząt, była Ustawa z dnia 25 lipca 1919 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz.U. Nr 67, poz. 402). Przepisy tej ustawy poddając regulacji głównie zwalczanie chorób zakaźnych występujących u ludzi, przewidywały też środki, które były właściwe w przypadku zwalczania chorób zakaźnych u zwierząt. W tym czasie udało się zwalczyć na ziemiach polskich księgосusz i zarazę płucną bydła.

W roku 1937 r. powołano Państwową Radę Weterynaryjną przy ministrze rolnictwa. Rada miała za zadanie ustalanie metod walki z chorobami zakaźnymi. Rok później w departamencie Weterynarii wyodrębniono Wydział Zdrowotności Zwierząt i Wydział Nadzoru Weterynaryjnego nad Obrotem.

W kampanii wrześniowej 1939 r. uczestniczyło około 720 lekarzy weterynarii, tj. 36% ogółu lekarzy w kraju. W latach 1939-1945

weterynarii, tj. 99,7% ogółu lekarzy w kraju. W latach 1939-1945 bezpośrednio w walkach zginęło około 200 lekarzy weterynarii i około 120 rozstrzelano w Katyniu i Charkowie. Jesienią 1944 r. w Lublinie powstała komórka organizacyjna zajmująca się sprawami weterynaryjnymi. Rok później, w 1945 r., utworzono Departament Weterynarii. W 1951 r. Urząd Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych przekształcono w Urząd Ministra Rolnictwa. 1 lipca 1951 r. utworzono Centralny Zarząd Weterynarii. W 1957 r. po zmianach politycznych w kraju reaktywowano Departament Weterynarii. Po transformacji ustrojowej 1989 r. doszło do wielu zmian zarówno w organizacji państwowej służby weterynaryjnej jak również w sytuacji zawodu lekarza weterynarii. Ustawa o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych z 21 grudnia 1990 r. unormowała wykonywanie zawodu, całkowicie zmieniając sytuację w lecznictwie zwierząt.

Od 1 stycznia 1999 r. organem administracji weterynaryjnej został Główny Lekarz Weterynarii, który został wyłączony z Ministerstwa Rolnictwa i umocowany jako odrębny organ centralny. W celu obsługi Głównego Lekarza Weterynarii, na mocy rozporządzenia prezesa Rady Ministrów z 24 grudnia 1998 r., powołano Główny Inspektorat Weterynarii. Powołano również wojewódzkich, powiatowych i granicznych lekarzy weterynarii jako terenowe organy Inspekcji Weterynaryjnej.

Z dniem 1 maja 2004 r. kontrole weterynaryjne na granicy Polski zostały włączone w system kontroli na granicy zewnętrznej UE. Zgodnie z prawem unijnym kontrole obejmują zwierzęta i produkty pochodzenia zwierzęcego wprowadzane do UE z państw nieunijnych. Obecnie funkcjonuje 8 granicznych inspektoratów weterynarii, których pracownicy prowadzą kontrole na prawie 20 przejściach granicznych. Każda przesyłka musi uzyskać satysfakcjonujące wyniki kontroli przed dopuszczeniem do obrotu.

źródło: Główny Inspektorat Weterynarii

